تازه‌ها

استقبال نورایی از حضور در «یتیم‌خانه ایران»

به گفته علیرام نورایی بازیگر سینما، هنوز قرارداد وی برای بازی در فیلم «یتیم‌خانه ایران» به کارگردانی ابوالقاسم طالبی قطعی نشده ولی او از همکاری دوباره با کارگردان «قلاده‌های طلا» استقبال می‌کند. علیرام نورایی، بازیگر سینما و تلویزیون در گفت‌وگو با مهر با بیان این مطلب که حضور او در فیلم سینمایی «یتیم‌خانه ایران» به کارگردانی ابوالقاسم طالبی هنوز قطعی نشده است، گفت: چندی پیش پیشنهاد بازی در «یتیم‌خانه ایران» به من شد که البته در همان مرحله صحبت‌های شفاهی باقی‌ماند و تا امروز قراردادی مبنی بر حضور من در این پروژه امضا نشده است. وی بیان کرد: تا زمانی که برای بازی در این فیلم سینمایی قراردادی بسته نشود نمی‌توانم بگویم آیا در «یتیم‌خانه ایران» بازی می‌کنم یا خیر. به هرحال من در فیلم قبلی ابوالقاسم طالبی با نام «قلاده‌های طلا» بازی کردم و از همکاری دوباره با طالبی خوشحال می‌شوم اما مساله اینجاست که همه چیز برای بازی در «یتیم‌خانه ایران» نسبی است. بازیگر سریال تلویزیونی «ماتادور» در پایان توضیح داد: در حال حاضر مشغول بازی در سریال تلویزیونی «جاده چالوس» به کارگردانی احمد معظمی و به سفارش شبکه تهران هستم. این سریال قرار است از ششم مهر ماه روی آنتن برود که فیلمبرداری آن همزمان با پخش سریال از تلویزیون ادامه داد. این سریال یک اثر اجتماعی - خانوادگی است که لایه‌هایی از طنز نیز در آن وجود دارد. پیش‌تولید فیلم سینمایی «یتیم‌خانه ایران» به کارگردانی ابوالقاسم طالبی نزدیک به ۶ ماه پیش با طراحی و ساخت دکور و لباس‌های آن توسط عباس بلوندی آغاز شد.

■■■

کتاب خاطرات یکی از بانوان مدافع خرمشهر به نیمه رسید

به گزارش «وطن امروز»، نگارش خاطرات زهره فرهادی یکی از بانوان مدافع خرمشهر در روزهای مقاومت خرمشهر به نیمه رسید. فائزه ساسانی‌خواه، نویسنده کتاب در گفت‌وگو با خبرنگار «وطن امروز» گفت: «مرحله اول مصاحبه با خانم فرهادی و پیاده کردن خاطرات تمام شده و مرحله دوم که مرور خاطرات و پرداختن هرچه بیشتر به جزئیات و عمیق‌تر شدن مباحث است، آغاز شده است». زهره فرهادی در زمان شروع جنگ تنها ۱۳ سال داشته و به‌رغم اینکه خانواده‌اش شهر را ترک می‌کنند اما وی در شهر می‌ماند. گردآوری این خاطرات و انتشار آن یکی از پروژه‌هایی است که توسط حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی در جهت جمع‌آوری خاطرات بانوان حاضر در جنگ کلید خورده است. گفتنی است نام زهره فرهادی بارها در کتاب دا آمده است.

■■■

اجرای نمایش زنده و میدانی شب عملیات در فرهنگسرای خاوران

گروه فرهنگ و هنر، حسین رخشنده‌دوست، فرمانده پایگاه مقاومت بسیج ۲۳ شهید حنظله (مسجد حسینی(ع)) ناحیه مالک‌اشتر تهران به «وطن امروز» گفت: به مناسبت هفته دفاع مقدس مسؤولیت اجرای نمایش شب عملیات را بر عهده گرفته است. وی در ادامه اشاره کرد نمایش شب عملیات با سابقه‌ای ۵ ساله توانسته است جمع کثیری از مخاطبان جوان را به خود جلب کند و امسال نیز همچون سال‌های قبل به مناسبت هفته دفاع‌مقدس در محل فرهنگسرای خاوران برگزار می‌شود. این نمایش متفاوت‌ترین نمایش زنده درباره شرح حال رزمندگان دوران دفاع‌مقدس می‌باشد. علاقه‌مندان جهت بازدید از این نمایش به صورت رایگان می‌توانند از اول مهر تا ۵ مهر از ساعت ۱۹/۳۰ به آدرس خیابان خاوران، فرهنگسرای خاوران، سالن آمفی‌تئاتر روباز مراجعه کنند.

■■■

حسن فتحی با «شهرزاد» به نمایش خانگی رفت

حسن فتحی در جدیدترین کار خود قصد دارد سریال «شهرزاد» را برای پخش در نمایش خانگی آماده کند. حسن فتحی مدتی است پیش‌تولید سریال عاشقانه خود را برای عرضه در شبکه نمایش خانگی آغاز کرده است، این سریال پیش از این «روزی روزگاری عاشقی» نام داشت که به تازگی فتحی نام «شهرزاد» را برای آن انتخاب کرده است. در خلاصه داستان این سریال آمده است: در تندباد حادثه «عشق» اولین قربانی است. تهران ۱۳۳۲ فتحی و گروهش این روزها مشغول انتخاب بازیگران «شهرزاد» هستند تا طبق برنامه‌ریزی انجام شده تصویربرداری آن نیمه دوم مهرماه آغاز شود. سیدمحمد امامی، تهیه‌کننده این سریال ۲۶قسمتی است و اسماعیل عفیفه مجری طرح آن است. «شهرزاد» سومین محصول تصویرگسترپاسارگاد است که پیش از این سریال موفق «شاهگوش» را تولید کرده و این روزها در آستانه تصویربرداری «ابله» کمال تبریزی است.

خبرنگار فرهنگی «وطن امروز» باشید

هموطن گرامی! نقدها و یادداشت‌های خود را در حوزه فرهنگ و هنر، اعم از نقد سینمایی، نقد کتاب و گزارش فرهنگی از سراسر ایران برای روزنامه ارسال کنید. ضمن انتشار مطالب شما به نام خودتان در روزنامه، هر ماه به بهترین مطلب ارسالی هدیه‌ای از طرف «وطن امروز» تعلق خواهد گرفت.

Farhangi@vatanemrooz.ir

گفت‌وگوی «وطن امروز» با محمدتقی فهیم، منتقد سینمایی به بهانه بزرگداشت وی در هفته دفاع مقدس

آقایان! تربیت منتقد انقلابی یک ضرورت است

گروه فرهنگ و هنر: در هفته دفاع مقدس از محمدتقی فهیم، منتقد سینمایی‌نویس تجلیل شد. منتقدی که در مجال رسانه‌ای یکی از پرچمداران نقد بومی انقلاب‌باور به شمار می‌رود. به بهانه تجلیل از وی در هفته دفاع مقدس با او به گفت‌وگو نشستیم تا درباره ضرورت تربیت منتقد سینمایی انقلاب‌باور گفت‌وگو کنیم.

***

■ **در فضای نقد آقای طالبی‌نژاد اخیرا به خبرگزاری فارس گفت: ما ژانر دفاع مقدس نداریم، ژانر جنگی داریم. ژانر جنگی و وسترن در هالیوود در شرایطی تحت شرایط تولید بومی هالیوودی شکل گرفته است، حالا نمی‌شود کشوری ژانری بومی در کشور داشته باشد، مگر استناد ژنریک وحی منزل است؟ هر فیلمی که در ایران با شاخصه‌های دفاع مقدس ساخته شود حتما باید عنوان ژانر جنگی به آن اطلاق شود؟ این دوستان تعمدا در برنامه‌های تلویزیونی از گفتن دفاع مقدس پرهیز می‌کنند چون پیوست شده به جریان مبتذل روشنفکری هستند و دفاع ۸ ساله ما را مقدس نمی‌دانند.**

چون آنها اصلا قبول ندارند. جریان نقد ما که اساسا یک بحث گسترده‌تری نیاز دارد. اما به طور کلی اعتماد به نفس دفاع ندارند. نقد ما از گذشته تا به حال از همان زمان پهلوی با تعدادی از محصلانی شکل گرفت که با پول دولت به خارج فرستاده شدند و تحصیل کردند (مثل آقای کاووسی تا بچه‌های کانون)، همه آبشخورشان منابع تئوریک غربی بوده، اینها فقط حفظ کرده بودند یا بعضا ترجمه می‌کردند و چاپ می‌کردند. هنوز هم همین است، اساسا در جریان نقد ما اعتماد به نفس وجود ندارد که بتواند به صورت مستقل با ویژگی‌های داخلی و با لحن بومی به یک تعریفی از نقد و عملکرد خودش برسد. اینکه کسی حاضر نمی‌شود از عنوان دفاع استفاده کند به این دلیل است که اساسا مقوله دفاع را قبول ندارد. در حالی که به‌راحتی عناوین اطلاقی غریبه‌ها را به فرهنگ عمومی و فضای ژورنال داخلی ما می‌چسبانند تا دفاع مردم را تحقیر و کوچک کنند.

■ **چون ما خودمان صاحب صنعت هستیم نمی‌توانیم در فرآیند بومی‌سازی و دسته‌بندی ژانر و دژنره کردن یک موضوع خودمان پیشقدم باشیم و تئوری بومی در فضای مکتوب داشته باشیم؟**

به اعتقاد من می‌توانیم اما هنوز نداریم.

■ **سرفصل‌هایی مثل سینمای دینی و سینمای معناگرا هنوز در فضای مطبوعات ما تئوریزه نشده، دلیلش را در چه موردی جست‌وجو می‌کنید؟**

به هرحال انقلاب منتقد خودش را ندارد، یعنی ناقدی که با انقلاب رشد کرده باشد و انقلاب را باور داشته باشد عده خیلی محدودی هستند.

■ **بگوییم تئوریسین بهتر نیست؟**

تئوریسین یک مقدار کلی‌تر است. شامل خیلی چیزهای دیگر هم می‌شود. الان تعدادی از افراد ادعای این را دارند که هم سربازان انقلاب هستند و هم تئوریسین فرهنگی.

■ **اما رسانه ندارند.**

بله! اما منتقد واقعا در این عرصه کم داریم، منتقدی که هم ایران و هم اسلام را باور داشته باشد. من حتی معتقدم نداریم. آنهایی هم که هستند بیشتر از حد ژورنالیست‌های کمی تا قسمتی آشنا به سینما نیستند. البته در بدنه جریان روشنفکری تعدادی هستند که الان هم شاگرد پرورش داده‌اند و محفل زده‌اند، باندهایی ایجاد کرده‌اند و رسانه دارند و اتفاقا شاگردهایشان در سایر رسانه‌ها تکثیر شده‌اند ولی انقلاب اسلامی تعدادی سینماگر دارد که می‌توانیم بگوییم اینها سینماگران انقلاب هستند ولی منتقد در حدی که جریان‌ساز باشد و شاگردهایی پرورش بدهد و کلاس تئوریک داشته باشد نداریم.

■ **در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ هفته‌نامه «سینماویدئو» منتشر می‌شد و در طول دو دهه مسؤولان از حمایت مالی برای این نشریه پرهیز کردند. از نظر خیلی از متولیان فرهنگی منتسب به جریان انقلاب، حمایت از نقد و تئوری‌سازی در فضای مکتوب یک مساله شوخی و خنده‌داری است.**

شما به علل اشاره می‌کنید. بهتر است ابتدا بگوییم آیا وجود دارد یا نه و بعد به علل بپردازیم.

■ **من معتقدم فضای کافی برای رشد منتقدانی که انقلاب‌باور هستند وجود ندارد و همان اندک کسانی هم که هستند فضای رشد ندارند. شما ببینید همین برنامه هفت برای نقد جریان روشنفکری چقدر به منتقدان انقلاب‌باور فضا می‌دهد؟**

طبیعی است که متولیان فرهنگی به همین عده اندک باید مجال بدهند برای دیده شدن، ضمن اینکه منتقد باید در فضای ژورنال هم تاثیرگذار باشد. خاطرتان هست در همان دوره اصلاحات بنده گزارشی را منتشر کرده بودم و راجع به مدیریت سیف‌الله داد با چند نفری گفت‌وگو کردم. انتشار این گفت‌وگو سبب شد که سیف‌الله داد از شریعتمداری شکایت کرد و ماجرا به دادگاه کشیده شد و... . می‌خواهم بگویم در شرایط کنونی منتقد وظیفه دارد ضمن جریان‌شناسی بر فضای کلی سینما تاثیر بگذارد، البته کسانی در جبهه انقلاب هستند که به عنوان یک ژورنالیست خوب می‌تواند از آنها یاد کرد اما منتقد سینمای انقلابی انگشت‌شمار هستند که مسؤولان باید فکری برای این قضیه بکنند. اما به طور کلی ژورنالیست‌های سینمایی انقلاب‌باور خنثی عمل می‌کنند. مثل آن زمان که تعدادی از افراد «انجمن روزنامه‌نگاران مسلمان» را راه انداختند و ما ساختمانی خریدیم و انجمن روزنامه‌نگاران مسلمان راه‌اندازی شد اما الان آن انجمن کجاست و چه می‌کند؟ حداکثر شاید گاهی اوقات، بیانیه‌های سیاسی بدهد اما هیچوقت نمی‌تواند پوشش بدهد و روزنامه‌نگاران را زیر پر و بال خود جمع کند. بگذریم. متأسفانه افرادی که در کشور ما در عرصه فرهنگ حضور داشتند، بیشتر به دنبال فعالیت سیاسی بودند تا فعالیت فرهنگی و درک درستی هم از لزوم منتقد فرهنگی برایشان وجود نداشت لذا حمایت‌هایی که در این عرصه باید به عمل می‌آوردند نکردند، اگرنه تا به حال ما باید تعدادی منتقد مسلمان و باورمند می‌داشتیم که پابه‌پا و حتی جلوتر از جریان روبه‌روی خود حرکت کنند.

■ **و خیلی‌ها هم کارشان را با انقلاب‌باورها شروع کردند و چون مهر ندیدند افتادند در فضای شبه‌روشنفکری مقابل، مثل مهرزاد دانش که کارش را با وحید جلیلی شروع می‌کند (در مجله سوره) ولی بعدا جذب جریان روشنفکری می‌شود چون به نظر من برای جریان انقلابی، داشتن منتقد، فاقد اصالت است.**

علتش این است که در جبهه انقلاب خیلی دیر به این فرهنگ رسیدند که باید کار بکنند. الان چند سالی است تا حدی کار را جدی گرفته‌اند، مثلا در مؤسسه آوینی طرحی به راه افتاد (که البته خودم پیشنهاد دادم) که کلاسی راه بیندازیم اما اساسا ۲۵-۲۰ سال قبل، محلی از اعراب نداشت که برنامه‌ریزی برای تربیت نیرو در این عرصه انجام دهند. حتی در عرصه خبرنگاری هم همینطور. یعنی خبرنگارها صرفا با دغدغه‌های خودشان و مسائل روز انقلاب وارد کار می‌شوند ولی به این صورت نبود که تشکیلاتی هدفمند وجود داشته باشد که نیروهای انقلابی در این عرصه تربیت کند و به بدنه رسانه‌ها بفرستد. درباره نقد هم همینطور است. یعنی منتقدی نداریم که خروجی یک نهاد و ارگانی باشد که او را در این عرصه تربیت کرده است. مثل باغ فردوس که در اوایل انقلاب تعدادی فیلمساز تربیت کرد ولی در بحث منتقد چنین اتفاقی نیفتاده است. ما نمی‌توانیم اسم ۵ منتقد را بیاوریم که حاصل مدیریت فلان نهاد در فلان مقطع بوده باشند. ما هم که در رسانه‌ها فعالیت می‌کردیم در واقع دغدغه‌های فردی یا رسانه‌ای موجب این حرکت شد. مثلا درباره خودم عرض می‌کنم که دغدغه شخصی و نیز حضور در رسانه‌ای که جریان‌ساز و مؤثر بود (روزنامه کیهان) موجب این حرکت شد. مثلا ما حدود ۶-۵ جایزه جشنواره فجر را جابه‌جا کردیم. یک مرتبه من رفته بودم جنوب که در آنجا جشنواره‌ای برگزار می‌شد مثل جشنواره فیلم نقد در تهران. یک هفته زودتر ما را با هواپیما بردند فقط برای اینکه جای راحتی برای خودمان انتخاب کنیم. یک هفته بعد، جشنواره برگزار شد و ما را بردند مسجدسلیمان. جشنواره بسیار بزرگ و بریز و بپاشی بود. هنرمندان را در آن شرایط پرهزینه دو هفته مورد پذیرایی قرار دادند آن هم در شرایطی که مردم بومی مسجدسلیمان فقط هفته‌ای دو ساعت آب داشتند. آب نداشتند، برق نداشتند. همان جا گزارشی نوشتم و فرستادم به روزنامه کیهان. پس از انتشار آن در روز جمعه، امام جمعه آبادان این گزارش را در محل برگزاری نمازجمعه خواند. ولوله‌ای به‌پا شد، مردم معترض شدند. نه‌تنها جشنواره تعطیل شد بلکه برگزارکنندگان را بازخواست کردند. از طرفی بعد از اینکه من گزارش را به روزنامه فرستاده بودم همه کارمندان وزارت نفت از روز بعد به من مراجعه می‌کردند و یک کپی از گذرنامه مدیرانشان را به من می‌رساندند تا نشان دهند که گذرنامه‌هایشان دیگر جایی برای درج مهر سفر به خارج ندارد. خاطرم هست ۸۰ میلیون تومان فقط برای تزیین سن، گل خریده بودند. به هرحال جشنواره تعطیل شد و به نظرم هنوز پرونده آنها مفتوح است. می‌خواهم بگویم ما در روزنامه کیهان این کار را خیلی انجام داده‌ایم. مثلا درباره فیلم «دنیا» (منوچهر مصیبی) که فیلم بسیار تابوشکنی بود. در جشنواره آن سال شنیدم که این فیلم حتی انتخاب هم شده است بنابراین ما درباره آن فیلم مطلبی چاپ کردیم که فردای آن روز شنیدیم فیلم را جابه‌جا کرده‌اند. هنوز هم آقای مصیبی با من قهر است. مثلا گروهی قرار بود به خارج از کشور اعزام شود، منتها هزینه بسیار زیادی برای سفرشان در نظر گرفته شده بود. من مطلبی را در این باره چاپ کردم که جلوی این کار گرفته شد. این گروه هم بسیار ناراحت شد و به دفتر کیهان مراجعه و اعتراض کردند. من به آنها گفتم: «خبر سفر شما را قبلا جام جم و فلان مجله کار کرده بودند. من فقط از روی آنها کار کرده بودم.» آنها هم می‌گفتند: «خبری که در آن روزنامه‌ها چاپ شد را هیچکس ندید ولی با چاپ خبر در کیهان جلوی سفر ما گرفته شد». این اتفاقات در کیهان زیاد افتاده است.

■ **اما هنوز روی کیوسک رسانه‌های مکتوب انقلاب‌باور در اقلیت هستند. به نظرم سینمای انقلاب باید پیوست تئوریک داشته باشد تا برای جریان سینما، مسیرسازی کند. هنوز روی کیوسک نشریات تخصصی انقلابی چندانی وجود ندارد. هنوز جریان سکولار عرفی‌نگر که به مواضع انقلاب باوری ندارد روی کیوسک تکتازی و برای سینما مسیر تعیین می‌کند.**

مدیران ما متأسفانه مدیرانی سیاسی هستند، نه فرهنگی. الان مجله‌ای که ۲۰ سال است منتشر می‌شود اما هنوز در خیابان برایش بیلبورد می‌زنند. شما یکی دو نمونه از نشریات تخصصی انقلاب که منتشر شده است را ببینید، حتی یک تبلیغ کوچک درباره آنها صورت گرفته که مردم بدانند چنین مجله‌ای وجود دارد؟ سروش مدام از طرف تلویزیون تبلیغ می‌شود ولی مثلا وقتی مجله سینما رسانه منتشر می‌شود آیا دو عنوان آگهی درباره انتشار آن ارسال می‌شود؟ اصلا اخبار درستی از انتشار آن درج نمی‌شد. می‌خواهم بگویم مدیران ما درک درستی از امور فرهنگی ندارند. مشکل ما در بخش مدیریت است. خبرنگارهای خوبی در این زمینه داریم اما منتقد انقلابی سینمایی کم داریم و حتی از آنها به صورت درست در رسانه ملی استفاده نمی‌کنند. شوروی بعد از انقلاب سوسیالیستی‌اش برنامه‌ریزی‌هایی برای تربیت نیروهای تئوریک داشت. به آقای ماکسیم گورکی یک زمین بزرگی می‌دهند و او وظیفه دارد برای ۵ سال آینده مثلا تعداد ۱۰۰۰ نویسنده بلشویک تربیت کند. اینطور بود که مثلا مکتب تدوین روسی بیرون می‌زند. یا مثلا یک سبک مستندسازی از آن بیرون می‌آید و هنوز هم مهم‌ترین مکاتب مستندسازی مربوط به روس‌هاست. در واقع اینچنین نیست که فکر کنیم همه چیز خودبه‌خودی می‌شود. همانطور که حکومتداری به این راحتی نیست، امور فرهنگی هم به این راحتی نیست. خود به خودی اتفاق نمی‌افتد. البته شاید یکی، دو اتفاق یا یکی، دو نفر به صورت خودبه‌خودی بروز پیدا کنند ولی جریان ایجاد نمی‌شود. مثلا اگر جریان فیلم‌های کانون پرورش فکری در قبل از انقلاب اتفاق افتاده است در پشت آن قضیه، فربد، فرح، قطبی، دربار و... پشت ماجرا بوده‌اند. اینطور نیست که فکر کنیم چون شاپور قریب و کیارستمی رفته‌اند و فیلم ساخته‌اند، جریان کانونی رشد کرد. نه، سرمایه‌گذاری شد و ارگان‌هایی مثل سازمان فرهنگ و هنر، تلویزیون و دربار دست به دست هم دادند که ما می‌خواهیم در عرض ۵ سال این جریان فیلم را راه بیندازیم تا اعتباری برای ایران آن زمان در دنیا کسب کنند. اگر می‌خواست خود به‌خودی روی دهد مگر ممکن بود؟ بنابراین ما هم به صورت خودبه‌خودی دارای منتقد انقلابی نمی‌شویم. باید بابرنامه باشد و برای آن هزینه کرد. طبعا اگر هزینه‌ها در چارچوب فرهنگ انقلاب باشد، هزینه‌های انقلابی خواهد بود.

■ **کار مکتوب و تئوری‌پردازی در اولویت حرفه‌ای مدیران انقلاب باور نیست.**

قبلا هم کار نقد به آن معنا وجود نداشت. به هرحال ما در این عرصه دستمان خالی است.

عکس: ابراهیم حیدری/وطن امروز

حمله فیلمساز زیست محیطی به سینمای انقلاب

ابراهیم حاتمی‌کیا در برنامه تلویزیونی هفت حاضر شد و درباره وضعیت سینمای امروز و سینمای شبه‌روشنفکری سخن گفت. او وضعیت سینمای امروز را به صراحت توصیف کرد و آن را غم‌انگیز خواند و بار دیگر شبه‌روشنفکران حملاتی به سمت حاتمی‌کیا در شبکه‌های اجتماعی آغاز کردند. استاد سینمای شبه‌روشنفکران، عباس کیارستمی در حاشیه جلسه پرسش‌وپاسخ با دانشجویان دانشگاه سیراکیوز آمریکا با توهین به دفاع‌مقدس و بی‌مفهوم خواندن آن سعی کرده است به حاتمی‌کیا پاسخ بدهد. کیارستمی با این مقدمه حرف‌های خود را آغاز کرده است: «یک هفته قبل از اینکه اینجا بیایم، یکی از فیلمسازانی که سال‌ها فیلم جنگی ساخته، فیلم‌های پرهزینه جنگی و البته با مخاطب کمتر- برای اینکه مخاطب ایرانی دیگر حوصله جنگ نداشت، بنابراین (ایشان) بودجه‌های خیلی سنگین می‌گیرد و فیلم‌های جنگی می‌سازد- گوش من رو پیچانده بود که زمانی که ما داشتیم می‌جنگیدیم کیارستمی داشت دنبال دفترچه دوستش می‌گشت.» وی به حاتمی‌کیا پاسخ داده است که: «خانه دوست یکی از پربیننده‌ترین فیلم‌هایی بود که من ساختم، درواقع همه جای دنیا آن را می‌شناسند. خانه دوست ماندگار شد چون راجع به یک ارزش انسانی صحبت می‌کرد اما فیلم‌های تو نماند چون تو راجع به یک دوره از تاریخ ایران حرف زدی که تازه آن دوره هم به هیجان آورد بچه‌ها را. احمدپور (شخصیت اصلی فیلم خانه دوست کجاست؟) رفت پس داد دفترچه را، اما تو به هیجان آوردی و احمدپورهای دیگر رفتند در جنگ و کشته شدند و حالا پس از سال‌ها می‌شود راجع به آنها فکر کرد که آنها چطوری از بین رفتند. در یک جنگی که هیچ مفهومی نداشت.» با این توضیحات و سخنان حاتمی‌کیا پس از جشنواره و در محافل مختلف درمی‌یابیم که چرا به حاتمی‌کیا بی‌مهری می‌شود، در اوج دفاع از مملکت روشنفکرانی که امروز مدعی جنگی بی‌مفهوم هستند مشغول ساخت آثاری بی‌خاصیت بودند. همین امروز هم بسیاری از فیلمسازان قهر مخاطبان از سینما را فیلم‌های بی‌مخاطب و روشنفکری می‌دانند، این در حالی است که در همان سال‌ها نیز فیلم‌های جنگی از جمله فیلم «کانی مانگا» پرمخاطب بودند و توانستند نظر تماشاگران را به خود جلب کنند. آنها حال بعد از گذشت این همه سال اعتراف کردند که «دفاع‌مقدس» جنگی بی‌مفهوم است. مدیران فرهنگی نیز با بی‌مهری به فیلم «چ» در بخش‌های مختلف جشنواره و جشن خانه سینما نشان دادند اعتقاد به دفاع‌مقدس ندارند و با نظرات استاد شبه‌روشنفکران موافق هستند. حالا با این توضیحات کاملا مشخص است که چرا کیارستمی و شاگردان و پیروانش در اوج دفاع مردم از مملکت در روستاهای دورافتاده دنبال دفتر مشق می‌گشتند. نورچشمی مدیران سینمایی دهه ۶۰، حالا پس از سال‌ها سکوت و بی‌پاسخ گذاشتن منتقدان، در پاسخ به انتقادات تند حاتمی‌کیا اعتراف می‌کند که «دفاع‌مقدس» را «جنگی بی‌مفهوم» می‌داند و حتی از حاتمی‌کیا برای اینکه از دفاع مقدس گفته است انتقاد هم می‌کند. فیلمسازی که سال‌هاست در خارج از کشور زندگی می‌کند و تنها برای حضور در بزرگداشت‌ها و ساخت تیزر برای برخی از هم‌مسلکانش به ایران می‌آید، فراموش کرده است که مخاطب ایرانی چگونه از فیلم «شیرین» استقبال کرد! و این فیلم نتوانست موفقیتی کسب کند. او سال‌هاست نتوانسته به موفقیتی که اذعان دارد فیلم «مشق شب» کسب کرده، نایل شود. او که فیلمساز پیشرویی است و برایش جنگ بی‌مفهوم است چرا در سال‌های اخیر نتوانسته موفقیتی کسب کند؟

اخبار

«پاپ» به برزیل می‌رود

فیلم سینمایی «پاپ» به کارگردانی احسان عبدی‌پور نخستین حضور بین‌المللی خود را در جشنواره بین‌المللی سائوپائولوی برزیل تجربه می‌کند. احسان عبدی‌پور، کارگردان فیلم سینمایی «پاپ» که دومین تجربه کارگردانی خود را پس از «تنهای تنهای تنها» با این فیلم کسب کرده است درباره حضور در جشنواره بین‌المللی سائوپائولوی برزیل به مهر گفت: جشنواره بین‌المللی سائوپائولوی برزیل از ۲۴ مهر تا ۷ آبان برگزار می‌شود و قرار است فیلم «پاپ» در بخش رقابتی این جشنواره نمایش داده شود. وی در ادامه افزود: یکی از ویژگی‌های این جشنواره این است که نخستین نمایش فیلم‌های سینمایی را در بخش‌های مختلف دارد و فیلم «پاپ» هم نخستین حضور بین‌المللی خود را در جشنواره بین‌المللی سائوپائولوی برزیل تجربه می‌کند. عبدی‌پور درباره مراحل ساخت این فیلم و اینکه در حال حاضر در چه وضعی است، بیان کرد: اصلاح رنگ و آخرین مراحل فنی فیلم انجام شد و قرار است نسخه نهایی که ۱۰۲ دقیقه است برای این جشنواره ارسال شود. من به اتفاق تهیه‌کننده و یکی از بازیگران فیلم هم برای حضور در این جشنواره راهی برزیل می‌شویم. این کارگردان جوان با اشاره به اینکه تمایل دارد «پاپ» در سی و سومین جشنواره فیلم فجر هم حضور پیدا کند، گفت: سال گذشته نسخه نهایی نشده فیلم سینمایی «پاپ» را برای نمایش در جشنواره فیلم فجر ارائه کردم اما متاسفانه پذیرفته نشد ولی خیلی دوست دارم مخاطب ایرانی این فیلم را تماشا کند. عبدی‌پور در پایان توضیح داد: طبق قانون جشنواره فجر این فیلم سینمایی در بخش رقابتی نمی‌تواند شرکت کند اما امیدوارم فرصتی فراهم شود تا در بخش خارج از مسابقه دیده شود. فیلم سینمایی «پاپ» یک اثر سه اپیزودی از اعضای یک خانواده بوشهری است که داستان هر اپیزود با اپیزودهای دیگر در ارتباط است. احسان عبدی‌پور نویسنده و کارگردان، ادریس عبدی‌پور تهیه‌کننده، محمد آلادپوش فیلمبردار، نازنین مفخم تدوینگر، جهانگیر میرشکاری صدابردار و مهران ملکوتی صداگذار از جمله عوامل این فیلم سینمایی‌هستند.

■■■

«علم‌الهدی» دینش را به بیضایی ادا می‌کند

پردیس ۱۲سالنه کورش یکی از سالن‌های خود را به گروه هنر و تجربه اختصاص داده است و با نمایش فیلم‌های «سفر» و «عموسیبیلو» ساخته‌های بهرام بیضایی معرفی و افتتاح می‌شود. «امیرحسین علم‌الهدی» مدیرگروه هنر و تجربه تصمیم گرفت یکی از سالن‌های پردیس کورش را برای نمایش فیلم‌های قدیمی بیضایی در نظر بگیرد. در حالی که بسیاری از فیلم‌ها با این موضوع در پشت اکران باقی مانده و تقاضای نمایش در این گروه را دارند اما وی ترجیح داد کار این گروه از سینما را با فیلم‌های سهراب شهیدثالث و بیضایی آغاز کند. پیش از این نیز برای افتتاح سالن برای گروه هنر و تجربه فیلم «یک اتفاق ساده» سهراب شهیدثالث در نظر گرفته شد. به نظر می‌رسد علم‌الهدی با انتخاب فیلم‌های بیضایی ادای دینی به این فیلمساز می‌کند و فیلم‌های عمو سیبیلو که در سال ۱۳۴۹ ساخته شده و «سفر» که در سال ۵۱ به نمایش درآمد را به مراسم افتتاح ترجیح داده است. مراسم افتتاحیه دومین سالن گروه هنر و تجربه در پردیس کورش چهارشنبه ۲ مهر برگزار خواهد شد.

■■■

توحیدپرست اختلاف ۲ برادر را تصویر می‌کند

داوود توحیدپرست، کارگردان فیلم سینمایی «جت» از آغاز فیلمبرداری چهارمین اثر سینمایی خود در آبان و آماده‌سازی آن برای نمایش در جشنواره فجر خبر داد. داوود توحیدپرست، کارگردان سینمای ایران درگفت‌وگو با فارس درباره جدیدترین اثر سینمایی خود تحت عنوان جت گفت: من چندی پیش برای ساخت فیلم سینمایی «دختران کلاس ۱۰۸» درخواست پروانه ساخت کرده بودم که به هر دلیلی برای این فیلم مجوز صادر نشد و ۳ هفته گذشته برای ساخت فیلم جت اقدام کردم که خوشبختانه پروانه آن امروز صادر شد. وی افزود: به امید خدا پیش‌تولید اولیه این فیلم را از ۲ روز آینده آغاز خواهیم کرد و سپس وارد مرحله پیش‌تولید سنگین این فیلم خواهیم شد که این پیش‌تولید به محض جذب سرمایه آغاز می‌شود. توحیدپرست خاطرنشان کرد: برای فیلمنامه این اثر سینمایی قرار است جلساتی را تشکیل دهم تا فیلمنامه این فیلم را ارتقا دهیم. وی تاکید کرد: فیلمبرداری این اثر سینمایی اواسط آبان‌ماه در تهران آغاز خواهد شد اما احتمال اینکه به اصفهان یا شیراز سفر کنیم وجود دارد.